

Lélekmelegítő

per Károly Morvay

Egy nap Eloi csillogó szemmel elárulta, hogy belefogott Kosztolányi Dezső Pacsirta c. regényének a fordításába és megkért legyen ebben segítségére. Első lépésként újraolvastam a magyar eredetit és azzal a meggyőződéssel tettem le a könyvet: ebbe bizony bele fog törni a bicskája. És nem! Barátunk meglepő könnyedséggel vette az akadályokat és, némi segítséggel, sikeresen birkózott meg olyan mondatokkal is, mint a következő: «Pacsirtára néztek. (...) Nem tiszteletlenül, hanem úgy, ahogy rendesen. Bizonyos jóindulatú, hamuszín rokonszenvvel, melyet belül káröröm bélelt, pirossal».

Eloi nagy élvezettel végezte a fárasztó munkát és hosszan elcsemegézett egy-egy érdekes kifejezésen. Kérdései nyomán jómagam is rá-rácsodálkoztam egy-egy rég nem hallott vagy számomra is ismeretlen, lélekmelegítő szóra. Egyik üzenetében, amelyet mind máig őrzök, például ezt írta: «Per cert, què és un "lélekmelegítő", sembla estrany que un mot tan comprensible en hongarès sigui tan difícil de trobar en català. Potser és un "guardapits de punt" o un "jupó"».

Én ebben az értelemben ismertem édesanyánktól a szót, az internetes példákban azonban még számos más jelentését is megtaláltam. Mindig hálásan gondolok Eloira, mert - többek között - anyanyelvünk szépségeinek újrafelfedezését köszönhetem neki.